

SKADEGLÄDJE

I hotellets bar satt vi, tre kompisar, och läppjade på en drink. Rom och cola. Antagligen hade bartendern missuppfattat hur man blandar denna drink. Den bestod till större delen av rom. Med viss möda läppjade vi på den. Innehållet sjönk sakta.

Vid bordet intill oss satt grabbarna från Tyskland, som bodde på samma hotell. De hade redan sett mig göra bort mig på ölhallen vi varit på kvällen innan. Då jag trott att servitören bjudit upp mig till dans. Vilket utmynnat i våldsamma skrattsalvor.

I baren fanns en mindre pool. Grabbarna började bli lite i gasen. Började prata med oss. En var särskilt inriktad på vår väninna, som var ensamstående. Hon hade med stor möda och under lång tid, inför kvällen fixat och lockat sitt långa hår.

Vi begrep inte hur detta kunde ta sådan tid. För oss, som hade kort hår, var det snabbt gjort. Dessutom var vi överhuvudtaget mer alerta, vad som än skulle göras. Vi fick alltid vänta på henne. Semesterresan till Mallorca innehöll en del störningsmoment, kan man säga.

Grabbarna reste sig. Grep tag i den långhåriga, med sin nylockade frisyr. Bar henne till poolkanten. Slängde resolut i henne, medan hon skrek högljutt. Plupp, så försvann hon under ytan! Frustade och skrek att hon inte kunde simma.

Den ädle riddaren, som kastat sina blickar på henne, kastade sig i och räddade henne. Hon tjöt att hennes klocka nu blivit förstörd. Lockarna hängde runt hennes ansikte. Allt arbete förgäves. Hon såg ut som en dränkt katt.

Och jag fick ett hysteriskt skrattanfall. Skrattade så att jag kiknade. Jag kunde inte hålla masken. Det var hemskt. Mellan skrattsalvorna, väste jag till min kompis, att hon fick ta hand om offret. Att jag inte klarade att hjälpa till.

Jag kunde inte sluta skratta!

Sagt och gjort. Hon tog hand om situationen. Följde med den nybadade till rummet. Där de under gemensamma krafter under en timma, försökte att återställa fasaden. Allt medan jag satt kvar i baren med grabbarna. Och försökte lugna mig med den starka drinken, som jag nu ivrigt drack av.

När damerna kom tillbaka till baren, bevärdigades jag inte med en blick, av den nu återställda skönheten. Hon var helt klart vansinnig på mig. Medan den bålde riddaren däremot nådigt tackades med leenden.

I gemensam tropp gav vi oss av till ölhallen för att dansa. Baderskan skrattade och log i räddarens armar, när de dansade. Men när våra ögon möttes, kunde hennes blick dödat mig.

Trots detta debacle, är vi fortfarande vänner. Jag har sonat mitt brott med omtanke, i andra sammanhang.

Men en liten tagg sitter nog kvar i den hårfagra. Och jag skäms lite. Men skrattar inombords i mjugg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten